

Vyjel pavouk ze skuliny,
osminohá hvězda viny,
temná. Zadek, hrudihlava,
pod ním měkká stěna plavá
domku z prken. U mne krotcí
/v nakažení mého kotci/
pavouci jsou. Miluji je,
šeré lupiče bez šíje,
psance osudu, žebráky,
důmyslných křídel ptáky
/líbezně je létat vizte
v dumné jeseni a čisté/
strůjce přejemného kvítí
z niteček, jež v koutech svítí,
bílých vlášení spleť hluchá,
věnce vyhaslého ducha,
šedé, rozvěšené kradí...
Hamac hebký hosty svádí
k spánku. Utajená sluje
s koberci. Hypnotizuje
pánem svým, jenž v prachu číhá,
pupek smrti, pavouk, tíha
úkladná, bob, černé sémě
vypučelé z kleteb země
vzdušná, malounká ropucha,
jedovatá, ale suchá.
Osminohou hvězdu viny
vizte dvou mých očí blíny.